



# Rapport

## Klacht

Verzoekster klaagt over het uitblijven van opsporingsonderzoek naar aanleiding van de aangifte van valsheid in geschrifte die zij op 27 november 2006 heeft gedaan bij de politie te V. (nr. PL2122/06-264390). Zij klaagt er met name over dat het politiekorps Utrecht:

- de door korps Brabant-Noord toegezonden aangifte niet vlot heeft ondergebracht bij een onderdeel of medewerker met de opdracht een onderzoek in te stellen;
- na tussenkomst van de Nationale ombudsman keer op keer heeft toegezegd de zaak snel op te pakken, maar in augustus-september 2008 heeft laten weten geen prioriteit te geven aan deze zaak.

## Beoordeling

### Algemeen

1. Deze zaak betreft de wijze waarop de politie Utrecht is omgegaan met een aangifte die verzoekster in november 2006 heeft gedaan in haar woonplaats, gelegen in de politieregio Brabant-Noord. Het proces-verbaal van aangifte van de politie Brabant-Noord vermeldt als mutatienummer: PL2122/06-264390. Achter "Incident" is ingevuld "overige fraude/bedrog". De tekst begint met de zin: "Ik doe aangifte van valsheid in geschrift."

De aangifte vermeldt allereerst eerdere aangiftes, incidenten en meldingen van verzoekster tegen haar ex en diens vader. Aanleiding om nu wederom aangifte te doen is een dagvaarding voor een civiele procedure die een deurwaarder op 16 november 2006 aan haar overhandigde op verzoek van de vader van haar voormalig echtgenoot. Verzoekster zou met haar toenmalige echtgenoot geld hebben geleend bij diens vader. Naar aanleiding van eerdere sommaties had zij al meegedeeld dat van een lening geen sprake was. Bij de brief van de deurwaarder zaten schuldbekentenissen die door haar ex mede namens haar waren getekend. Door dit bedrog werd verzoekster benadeeld, zo stelde zij.

Als illustratie van een eerder geval waarin haar ex-man en diens vader valse verklaringen schrijven, noemt verzoekster een incident uit de inmiddels afgesloten echtscheidingsprocedure. Daarin beweerde de toenmalige echtgenoot dat een handtekening onder een belangrijk document niet door hem was gezet, maar dat deze door verzoekster was nagemaakt. Hij deed daarvan in januari 2005 aangifte tegen verzoekster bij de politie Utrecht. Deze aangifte ter zake valsheid in geschrift werd geseponeerd. In de civiele procedure werd na inschakeling van een schriftexpert duidelijk dat de ex de handtekening zeer waarschijnlijk zelf had gezet.

2. Toen verzoekster begin 2007 bij de politie Brabant-Noord informeerde naar wat er met haar aangifte uit november 2006 was gebeurd, vernam zij dat deze ter behandeling was overgedragen aan de regiopolitie Utrecht. De regiopolitie Utrecht kon de zaak echter niet achterhalen.

Bevindingen onderzoek Nationale ombudsman

3. Op 1 augustus 2007 wendde verzoekster zich tot de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman legde de kwestie op 31 augustus 2007 schriftelijk voor aan de beheerder van politiekorps Utrecht. De inlichtingen die daarop telefonisch en via e-mail werden verkregen van het korps, bleken naderhand andere, oudere aangiftes te betreffen. Van verzoekster ontving de Nationale ombudsman in de daarop volgende maanden nog enige aanvullende informatie over de aangifte van november 2006. Ze berichtte op 27 september 2007 dat zij van wijkagent K. (van politiekorps Utrecht) had vernomen dat hij de aangifte die op 12 december 2006 naar hem en collega S. was gestuurd, niet in de systemen kon vinden. Hij vermoedde dat deze naar regio Brabant-Noord was teruggestuurd. K. was de wijkagent die, in de periode dat verzoekster nog in een plaats nabij Utrecht woonde, contact met haar gehad naar aanleiding van diverse (andere) aangiften.

K. stuurde verzoekster op 23 oktober 2007 een bericht van ontvangst van de aangifte. Toen zij op 28 januari 2008 bij hem informeerde per mail naar de stand van zaken antwoordde hij:

" Ligt momenteel zoals dat heet op de plank. Priozenaken zoals inbraken en geweld hebben voorrang. Gezien de stakingen die er momenteel bij ons zijn zal het nog wel ff blijven liggen. Sorry."

4. In de periode maart 2008 tot en met augustus 2008 heeft een onderzoeker van het Bureau Nationale ombudsman in een reeks contacten met de contactpersonen van de politie Utrecht geprobeerd uitsluitel te krijgen over het lot van de aangifte uit november 2006. In eerste instantie heeft politie Utrecht de Nationale ombudsman voor de actuele stand van zaken verwezen naar het Openbaar Ministerie. Aanleiding daarvoor was informatie d.d. 27 maart 2008 van K. Hij schreef in een e-mailbericht dat verzoekster hem in januari nog had gemaïld over hoe het nu zat met de aangifte betreffende het plaatsen van valse handtekening (door haar ex). In eerste instantie was die wegens capaciteitsgebrek op de plank gelegd en vervolgens bleek dat de zaak al bij de rechtbank was geweest en derhalve niet meer werd behandeld. Het ging om de aangifte die was gedaan in Vught en die was op een gegeven moment verdwenen in de archieven, aldus K.

Daarop liet de Nationale ombudsman navraag doen bij de parketten in Utrecht en Den Bosch, maar daar was de zaak niet bekend.

5. In een e-mail van 28 april 2008 liet de politie Utrecht aan de Nationale ombudsman weten dat in het BPS-systeem mutaties betreffende verzoekster te vinden zijn onder nummer 07-334764. Op een meegestuurde print (zonder opmaak) staat onder andere dat sprake is van een aangifte van buiten de regio Utrecht voorzien van mutatienummer PL2122/06-264390, van valsheid in geschrift. Die aangifte dateert van 27 november 2006 en als verbalisant staat vermeld: B., buitengewoon opsporingsambtenaar politie Utrecht. De tekst eindigt met: PL0915/07-334764-2 \*

6. Op 29 mei 2008 gaf de contactpersoon van de regiopolitie Utrecht aan de Nationale ombudsman door dat de kwestie was ondergebracht bij de chef divisie recherche. Deze zou de aangifte opvragen, beoordelen en uitzetten bij het juiste team en daarna de Nationale ombudsman weer (laten) informeren.

De Nationale ombudsman had ondanks rappellen nog niet van de politie vernomen, toen verzoekster op 3 september 2008 werd gebeld door de heer J. van politie Maarssen. Zij gaf de Nationale ombudsman door dat zij het volgende van J had vernomen:

hij belde in verband met de aangifte van november 2006 van fraude/bedrog. De tekst daarvan had hij overigens niet. Verzoekster heeft hem verteld waar de aangifte over ging. J. zei dat de aangifte voorlopig op de plank zou blijven liggen in verband met de drukte. Bovendien was de zaak al bijna 2 jaar oud.

Verzoeker gaf aan dat ze zich niet serieus genomen voelde en gedupeerd door de nalatigheid van verschillende politieagenten.

De Nationale ombudsman stelde daarop een onderzoek in en formuleerde de klacht als hiervoor is vermeld.

7. In zijn reactie van 19 december 2008 op deze klacht schetste de korpsbeheerder de toedracht als volgt.

De aangifte van 27 november 2006 bij de politie Brabant-Noord is op 12 december 2006 gezonden naar de politie Utrecht ter attentie van de heer K. Enkele maanden na de aangifte deed verzoekster navraag bij de heer K. over de stand van zaken. K. antwoordde dat hij de zaak nooit heeft ontvangen.

De aangifte is vervolgens binnengekomen bij de afdeling Service en Intake van het district Utrecht West en op 27 november 2007 (vermoedelijk is bedoeld: 23 oktober 2007; N.o.) verwerkt in BPS onder mutatienummer 07-334764. Deze mutatie is op 23 oktober 2007 uitgezet bij K.

Uiteindelijk is op 3 januari 2008 door coördinator H besloten de zaak niet verder in behandeling te nemen omdat het een civielrechtelijke zaak betreft. Verzoekster "is hiervan

echter niet in kennis gesteld", zo schrijft de korpsbeheerder in vette letter.

Naar aanleiding van vragen van het Bureau Nationale ombudsman in augustus 2008 blijkt de zaak te zijn overgedragen aan het wijkteam Maarssen. Daar wordt de zaak inge-screend op prio 2 en overgedragen aan de heer J.

J. neemt op 3 september 2008 contact op met verzoekster. Hij licht in dit gesprek onder meer toe dat de zaak een lagere prioriteit heeft gekregen omdat het inmiddels een oude zaak betreft. Verzoekster brengt ter sprake dat er inmiddels rechterlijke uitspraken zijn waarbij zij in het gelijk is gesteld in de civiele zaak tegen haar ex-echtgenoot en waartegen de ex-echtgenoot beroep heeft aangetekend. J. spreekt met verzoekster af dat zij de zaak (opnieuw) aanhangig maakt bij de politie.

Op 11 september 2008 mailt J. aan verzoekster dat hij contact heeft gehad met de parketsecretaris van Justitie. Op 13 oktober 2008 mailt J. naar verzoekster dat het Openbaar Ministerie op 10 oktober 2008 na bestudering van de zaak besloten heeft niet tot vervolging over te gaan omdat er onvoldoende bewijs is om met succes strafvervolging te kunnen inzetten.

8. De korpsbeheerder zond mee:

- *een proces-verbaal van aangifte van politie Utrecht, Intake&Service West, nr. PL0915/07-334764 ter zake vervalsing, gepleegd op 16 november 2006, aangever mevrouw W. (verzoekster; N.o.). De aangifte is opgemaakt op 27 november 2006, verbalisant B., buitengewoon opsporingsambtenaar politie Utrecht. Het proces-verbaal is afgesloten op 23 oktober 2007 door B. op ambtsbelofte.*

Het proces-verbaal vermeldt:

'Aangifte van buiten de regio Utrecht voorzien van mutatienummer PL2122/06-264390, van valsheid in geschrifte.

Ik wens te worden geïnformeerd over het verloop en de afdoening van de strafzaak."

Als M.O.-omschrijving (werkwijze) is vermeld:

"Ex-man van AAB (aange(v)(efst)er; N.o.) heeft drie (3) verklaringen opgesteld en valsheid in geschrifte gepleegd door de handtekening van AAB als echt en onvervalst te gebruiken. AAB is inmiddels gehoord. OVJ vond geen reden om tot vervolging van AAB over te gaan. De rechter heeft een forensisch schriftexpert ingeschakeld en daaruit bleek dat ex-man (naam; N.o.) met zeer hoge waarschijnlijkheid zelf de handtekening had gezet, welke daarvoor schuldig is bevonden."

- een *mutatie* met nummer 07-334764 van 23 oktober 2007 met personalia van verzoekster als aangeefster, de naam van de ex-man en de M.O.-beschrijving die hierboven is gemeld.

- een *mutatie* met nummer 07-334764 van 25 december 2007. K. rapporteert hierin bij wijze van "Eindmutatie":

"Op 15/12/07 kreeg rapp. een mailtje van AAB (naam verzoekster; N.o.) met de volgende tekst: 'Ik kreeg verleden week de uitspraak binnen inzake senior en Co. De rechtbank gelooft ook niet in zijn sprookjes, want zijn vordering is afgewezen. Hij zal ongetwijfeld in hoger beroep gaan, want dat had hij al aangegeven. Dat laat ik je t.z.t. wel weten.' Het e.e.a. heeft te maken met de scheiding van AAB en (naam ex; N.o.). Alles heeft met geld te maken wie wat en hoeveel krijgt. Mijns inziens heeft dit alles te maken met een civiele procedure en betreft het geen strafrecht zaak."

9. De korpsbeheerder achtte de klacht volledig gegrond:

"Ten eerste omdat zowel de door de politie Brabant-Noord aan de politie Utrecht verzonden originele aangifte van (verzoekster; N.o.) als de tot tweemaal toe verzonden gewaarmerkte kopieën hiervan, bij de politie Utrecht zijn zoekgeraakt;

Ten tweede omdat er in januari 2008 geen terugkoppeling heeft plaatsgevonden naar (verzoekster; N.o.) over het feit dat door de assistent wijkchef van het politiedistrict Utrecht West besloten is om op haar aangifte onder BPS 07-334764 geen verdere actie te ondernemen omdat het hier om een civiele zaak handelt tussen (verzoekster; N.o.) en haar ex-echtgenoot."

Hij schreef dit ook aan verzoekster. Daar voegde hij aan toe dat hij het betreunde dat een en ander zo is gelopen en bood welgemeende excuses aan.

10. In reactie op de brief van de korpsbeheerder met bijlagen wees verzoekster op het volgende. In de mutatie/proces-verbaal van B. is een fout gemaakt, doordat de aangifte die haar ex in 2005 in Utrecht heeft gedaan en haar aangifte uit november 2006 bij elkaar gevoegd of door elkaar zijn gehaald. Deze slordigheid heeft ertoe geleid dat haar ex niet ter verantwoording is geroepen voor zijn daden en zij misschien - in de lopende civiele procedure - een groot geldbedrag aan diens vader moet betalen, aldus verzoekster. Verder schreef ze over de wanhoop en ergernissen vanwege het wachten op uitsluitel van de politie.

11. Ten slotte verdient vermelding dat verzoekster in een brief van 2 december 2008 bij het parket te Utrecht haar beklag heeft gedaan over de hele gang van zaken. Ze was het onder meer niet eens met de reden die is gegeven voor het sepot, namelijk onvoldoende bewijs. Toen zij na vijf en een halve maand geen reactie had ontvangen op die brief, heeft de Nationale ombudsman bij het Openbaar Ministerie op spoedige beantwoording

aangedrongen. Daarop heeft de officier van justitie te Utrecht verzoekster in een brief van 23 juni 2009 uiteengezet waarom er onvoldoende bewijs is voor de beschuldigingen uit de aangifte van november 2006.

De Nationale ombudsman laat zich hierover niet uit, omdat tegen deze beslissing beklag kan worden gedaan bij het gerechtshof.

## Beoordeling

12. Het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen houdt in dat overheidsinstanties hun administratieve beheer en organisatorisch functioneren inrichten op een wijze die behoorlijke dienstverlening aan burgers verzekert. Dit brengt onder meer mee dat een instantie zaken die zij ter behandeling binnenkrijgt, deugdelijk registreert, organiseert hoe en wie deze behandelt en ervoor zorgt dat de burger inzicht kan worden gegeven in op de stand van zaken.

13. In december 2006 is verzoeksters aangifte aan regiopolitie Utrecht verzonden. Deze aangifte lijkt wel te zijn aangekomen bij een bureau van dit korps, maar is kennelijk niet ingeschreven of aan een medewerker ter behandeling toebedeeld. De politie bleek tenminste tot oktober 2007 niet in staat verzoekster of medewerkers van de Nationale ombudsman deugdelijk in te lichten over de stand van zaken rond de aangifte. Zeker is inmiddels wel dat de aangifte niet is ingeboekt, laat staan tot opsporingsonderzoek heeft geleid.

14. In het najaar van 2007 is de aangifte blijkbaar nogmaals aan de politie Utrecht gestuurd en toen (wel) opgenomen in een geautomatiseerd systeem. Dat is op 23 oktober 2007 gebeurd met een mutatie/proces-verbaal van een medewerkster Intake&Service. De zaak heeft daarbij een nieuw, "Utrechts" nummer gekregen. Een eventueel probleem dat de zaak daardoor niet meer te traceren is, lijkt zich niet te hebben voorgedaan: ook zonder vermelding van het nieuwe nummer heeft een verzoek van de Nationale ombudsman in april 2008 geleid tot het aantreffen van mutaties betreffende verzoekster en haar aangifte uit 2006.

Bij de inschrijving van de zaak in de regio Utrecht is echter niet volstaan met het opnemen van gegevens als nummer, naam aangever, datum registratie en dergelijke, maar is ook een inhoudelijke omschrijving toegevoegd. Het daaraan verbonden risico van onjuist parafaseren en samenvatten heeft zich in deze zaak verwezenlijkt. Niet alleen de gebeurtenis waarvan aangifte werd gedaan is - zeer summier- opgetekend, maar die is verward met een eerdere, reeds afgehandelde kwestie waarin verzoekster niet als aangeefster optrad, maar verdachte was (geciteerd hierboven nr. 8). Mogelijk is het deze misslag geweest die, in samenhang met de "eindmutatie" van 25 december 2007 (hierboven, nr. 8), heeft geleid tot de beslissing van 3 januari 2008 om de zaak niet verder te behandelen.

15. Deze beslissing van coördinator H. wordt genoemd in de brief van de korpsbeheerder aan de Nationale ombudsman van 19 december 2008 en verzoekster is hierover niet geïnformeerd, zo benadrukt de korpsbeheerder. De Nationale ombudsman voegt eraan toe dat dit ook voor hem (de ombudsman) geldt; in de vele contacten van ombudsman-medewerkers met regiopolitie Utrecht in de maanden na 3 januari 2008 is nimmer melding gemaakt van een sepot van de zaak. In die contacten was eerst sprake van afdoening door de rechtbank, en later van een mutatie waarbij de aangifte was ingeschreven. Nu er geen enkele reden is om aan te nemen dat politie Utrecht aan de Nationale ombudsman bewust informatie heeft onthouden, dringt de conclusie zich op dat ook betrokkenen binnen de politieorganisatie niet op de hoogte waren van de afhandeling begin 2008. Daarvoor is nog een aanwijzing: de berichten van K aan verzoekster in januari 2008 (hierboven nr. 3).

16. Toen dan op verzoek van de Nationale ombudsman de zaak eind april 2008 uit de politieregistratie was opgedoken, heeft het nog tot eind augustus 2008 geduurd voordat een politiemedewerker, J., met de zaak aan de slag ging. En tijdens het eerste contact van J. met verzoekster bleek dat J. de (tekst van de) aangifte niet kende; verzoekster heeft hem die toegestuurd. Daarna is, in overleg met een medewerker van parket Utrecht, al snel de conclusie bereikt dat wegens onvoldoende bewijs geen strafvervolgning zou worden ingesteld.

17. De Nationale ombudsman komt tot de conclusie dat de regiopolitie Utrecht bij herhaling is te kort geschoten bij het organiseren van een vlotte en deugdelijke afhandeling van een op zich eenvoudige aangifte.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Hoewel in de stukken van de politie hier en daar termen als prioriteitstelling, drukte, tekort aan personeel opduiken, lijkt dat in deze zaak geen rol van betekenis te hebben gespeeld. Alles wijst erop dat de politie hier is tekortgeschoten op het punt van behoorlijke organisatie van werkprocessen, inclusief het inzichtelijk maken daarvan. Het heeft ontbroken aan (zorgvuldige) registratie en verslaglegging betreffende verzoeksters aangifte. Verzoekster heeft daardoor onnodig lang moeten wachten op uitsluitel over het lot van haar aangifte.

## **Conclusie**

De klacht over de onderzochte gedraging van regionale politiekorps Utrecht te Utrecht is gegrond, wegens schending van het vereiste van adequate organisatorische voor-zieningen.

## **Onderzoek**



Op 1 augustus 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw W. te V., met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht. In eerste instantie leek het mogelijk het probleem via een interventie bij het korps op te lossen. Toen in september 2008 bleek dat onvoldoende vooruitgang werd geboekt, is de klacht, met de formulering waarmee dit rapport begint, in onderzoek genomen.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Ook betrokken ambtenaar K. werd in de gelegenheid gesteld te reageren. Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Utrecht over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoekster en betrokken ambtenaar K. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De korpsbeheerder berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

#### Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- verzoekschrift, enkele malen door verzoekster aangevuld met informatie over recente ontwikkelingen;
- proces-verbaal van aangifte van regiopolitie Brabant-Noord, opgemaakt 27 november 2006;
- e-mailwisseling tussen medewerker Bureau Nationale ombudsman en contactpersonen bij regiopolitie Utrecht;
- schriftelijke reactie korpsbeheerder op de door de Nationale ombudsman in onderzoek genomen klacht met bijlagen: mutaties/proces-verbaal van regiopolitie Utrecht;
- schriftelijke reactie daarop van verzoekster.

## **Bevindingen**

Zie onder Beoordeling.

## Achtergrond